

Sygn. akt I C 2194/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant: Maja Foremny

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2017r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. N. z siedzibą w W.**

przeciwko **D. M.**

o zapłatę 3.143,20 zł

I. zasądza od pozwanej **D. M.** na rzecz strony powodowej **D. N. z siedzibą w W.** kwotę 1 943,84 zł (jeden tysiąc dziewięćset czterdzieści trzy złote osiemdziesiąt cztery grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 13 września 2017 do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej koszty procesu w kwocie 610,24 zł ;

IV. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie I i III.

Sygn. akt I C 2194/17

UZASADNIENIE

W dniu 12 kwietnia 2017 roku strona powodowa D.N. z siedziba w W. w W. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej D. M. o zapłatę kwoty 3 143,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty a nadto zasądzenia zwrotu kosztów sądowych, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego 600,00 zł.

Uzasadniając swoje żądanie wskazała, że pozwana D. M. zawarła z F. Bank p.l.c. umowę pożyczki w dniu 21.10.2015 r. Niespłacenie pożyczki w terminie spowodowało powstanie zadłużenia. Pożyczkodawca próbował podjąć działania windykacyjne o charakterze polubownym lecz nie przyniosło to żadnego skutku. Wierzytelność dochodzona pozvem została przelana przez pierwotnego wierzyciela na rzecz strony powodowej umową z dnia 29 marca 2017 roku .

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, sygn. akt (...) , przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w (...) stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty .

Powód uzupełniając pozew do potrzeb obecnego trybu postępowania podtrzymał pozew domagając się zwrotu opłaty sądowej od pozwu (100 zł) oraz kosztów zastępstwa procesowego z oplata skarbową tj. 1817 zł.

Pozwana nie stawiła się na rozprawę , nie złożyła odpowiedzi na pozew ani żadnych wyjaśnień.

Sąd zważył.

Przepis art. 339 § 1 i 2 k.p.c. stanowi, że jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, **chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości** albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie, ale nie w całości.

Z załączonych do pozwu dokumentów wynika, że : w dniu 21 października 2015 roku (...) Bank p.l.c. z siedzibą na M. zawarła z pozwaną D. M. umowę nr (...) o udzielenie pożyczki w kwocie 1500 zł na okres 360 dni płatnej w 12 ratach miesięcznych po 250 zł bez oprocentowania w zamian za opłatę administracyjną 125,00 zł miesięcznie (łącznie 1500 zł.)

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 29 marca 2017 roku pożyczkodawca przelał wierzytelność wobec pozwanej stronie powodowej.

Strona powodowa sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu z dnia 12 kwietnia 2017 roku, w którym wskazano zadłużenie pozwanej wynikające z umowy numerze (...) w łącznej kwocie 3 143,20 zł , w tym:

- 1500 zł z tytułu kapitału
- 13,20 zł z tytułu odsetek za opóźnienie liczonych od dnia 21 marca 2017 roku
- 1630 zł z tytułu kosztów.

Pismem z dnia 11 kwietnia 2017 r, roku strona powodowa zawiadamiając pozwaną o przelewie wierzytelności wezwała pozwaną do dobrowolnej zapłaty długu w tym : - 1500 zł z tytułu należności głównej , 12.60 zł z tytułu odsetek za opóźnienie liczonych od dnia 21 marca 2017 roku i 1630 zł z tytułu kosztów.

Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości; § 2 zaś stanowi, że umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona na piśmie. W wyniku spełnienia świadczenia przez dającego pożyczkę określone przedmioty majątkowe stają się własnością biorącego pożyczkę, jednakże zasilają one jego majątek tylko czasowo, albowiem zobowiązany on jest do ich zwrotu.

W niniejszej nie budzi wątpliwości fakt zawarcia między pożyczkodawcą w ramach jego działalności gospodarczej a pozwaną jako konsumentem umowy pożyczki na piśmie i określone w tej umowie jej warunki . Niemniej jednak łącząca strony umowa była niezgodna z ustawą z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim obowiązującą w dacie zawarcia umowy (Tj. Dz U z 2014 r. poz 1497 z późn.zm) , albowiem przepis art. 36 a) stanowił ,że maksymalne pozaodsetkowe koszty kredytu przy sumie pożyczki 1500 zł, obliczone wg wzoru ($K (\text{całkowita kwota pożyczki}) \times 25\%) + (K \times n (\text{okres spłaty wyrażony w dniach} - 360 \text{ dni}) : R(\text{liczba dni w roku} (360) \times 30 \%)$) mogły wynosić 443,84 zł. Niezależnie od powyższego

w ocenie wysokość pozaodsetkowych kosztów została rażąco wygórowana , co zdaniem sądu nie znajduje żadnego uzasadnienia.

Tego typu praktyki podmiotów udzielających profesjonalnie pożyczek zawierające różnego rodzaju nieuzasadnione bądź wygórowane opłaty , które nie powinny być źródłem dodatkowego zysku , wielokrotnie zostały wpisane przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów do rejestru klauzul niedozwolonych a tum samym należy je uznać za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, między innymi z zasadą równoważności stron, a ta zasada notorycznie

ulega naruszeniu w zetknięciu profesjonalnie wyposażonych podmiotów udzielającymi pożyczek z indywidualnymi klientami , niejednokrotnie zmuszanymi sytuacją życiową do akceptacji tych niekorzystnych warunków umów.

Biorąc powyższe pod uwagę sąd przyjął, że istnieją warunki do wydania wyroku zaocznego i uwzględnienia powództwa : odnośnie niespłaconego kapitału (1500 zł) oraz skapitalizowanych odsetek 13.20 zł i maksymalnej sumy kosztów 443,84 zł. , łącznie 1943,84 zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu.

Dlatego też orzeczono jak w pkt .I sentencji i wyroku, a dalej idące powództwo oddalono jak w pkt.II .

O kosztach procesu , na które po stronie powoda składały się : oplata sądowa od pozwu 100 zł, koszty zastępstwa 900 zł i oplata od przekazania środków pieniężnych 0,40 zł (łącznie 1000,40 zł) orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. zasądzając od pozwanej koszty procesu stosownie do stopnia wygranej , tj.61 %- jak w pkt. III sentencji wyroku .

Z uwagi na uwzględnienie powództwa wyrokiem zaocznym, na podstawie przepisu art. 333 § 1 pkt.3) k. p. c nadano wyrokowi w punkcie I i III rygor natychmiastowej wykonalności.